

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 24.02.1967, sp. zn. 4 Cz 7/67, ECLI:CZ:NS:1967:4.CZ.7.1967.1

Číslo: 57/1967

Právní věta: Príspevok na výživu rozvedeného manžela je samostatným nárokom s rozdielnymi podmienkami pre jeho priznanie a s rozdielnym rozsahom, ako je tomu u nároku na vzájomnú vyživovaciú povinnosť za trvania manželstva. Ak má súd rozhodnúť o nároku na stanovenie vyživovacej povinnosti podľa § 91 zák. o rod., potom možno túto povinnosť stanoviť len na dobu, pokiaľ manželstvo účastníkov konania skutočne trvalo.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 24.02.1967

Spisová značka: 4 Cz 7/67

Číslo rozhodnutí: 57

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Příspěvek na výživu rozvedeného manžela, Výživné dítěte, Výživné mezi manžely

Předpisy: 94/1963 Sb. § 91
§ 92

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 57/1967 sb. rozh.

Príspevok na výživu rozvedeného manžela je samostatným nárokom s rozdielnymi podmienkami pre jeho priznanie a s rozdielnym rozsahom, ako je tomu u nároku na vzájomnú vyživovaciú povinnosť za trvania manželstva.

Ak má súd rozhodnúť o nároku na stanovenie vyživovacej povinnosti podľa § 91 zák. o rod., potom možno túto povinnosť stanoviť len na dobu, pokiaľ manželstvo účastníkov konania skutočne trvalo.

(Rozsudok Najvyššieho súdu z 24. 2. 1967, [4 Cz 7/67](#).)

Navrhovateľka sa vo svojom návrhu domáhala, aby bol odporca ako jej manžel, s ktorým nežila v spoločnej domácnosti, uznaný povinným jej platiť od mája r. 1965 výživné vo výške Kčs 450,- mesačne.

Rozsudkom Okresného súdu v Nitre bolo odporcovi uložené platiť výživné navrhovateľke od 1. 7. 1965 vo výške Kčs 300,- mesačne. Čo do vyššej čiastky bol návrh zamietnutý a odporcovi bolo

uložené zaplatiť súdny poplatok vo výške Kčs 432,-.

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 22. 2. 1966 bol tento rozsudok zmenený potiaľ, že odporcovi bolo uložené platiť výživné navrhovateľke vo výške Kčs 300,- mesačne od 1. 7. 1965 do 19. 9. 1965 a ďalej potom výživné v rovnakej výške od 21. 11. 1965 a to vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred. Vo výroku o zaplatení súdneho poplatku bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený. Odporcovi bolo ďalej uložené zaplatiť navrhovateľke náklady odvolacieho konania v čiastke Kčs 86,40.

Najvyšší súd rozhodol na sťažnosť pre porušenie zákona podanej predsedom Najvyššieho súdu, že rozsudkom krajského súdu bol porušený zákon vo výroku, ktorým bolo odporcovi uložené, aby platil navrhovateľke výživné Kčs 300,- mesačne v dobe od 8. 2. 1966, ďalej vo výroku, ktorým bol potvrdený rozsudok okresného súdu o povinnosti zaplatenia súdneho poplatku a vo výroku, ktorým bolo odporcovi uložené, aby navrhovateľke nahradil náklady odvolacieho konania.

Z odôvodnenia:

V konaní pred súdom bolo rozhodované o návrhu navrhovateľky o vyživovacej povinnosti odporcu ako manžela navrhovateľky podľa § 91 zák. o rod. Z tohoto ustanovenia zákona je zrejmé, že sa ním upravuje vzájomná vyživovacia povinnosť manželov za podmienok a v rozsahu tam uvedenom a že táto povinnosť trvá tak dlho, pokiaľ trvá manželstvo. S jeho zánikom zaniká aj táto vzájomná vyživovacia povinnosť, pretože patrí medzi tie práva a povinnosti, ktoré vyplývajú z existencie manželstva a sú závislé na jeho trvaní. Zákon o rodine síce v § 92 až 94 má ustanovenie aj o príspevku na výživu rozvedeného manžela, nárok na tento príspevok je však celkom samostatným nárokom s rozdielnymi podmienkami pre jeho priznanie a s rozdielnym rozsahom, ako je tomu u nároku na vzájomnú vyživovaciu povinnosť za trvania manželstva.

Pretože súdy oboch stupňov mali rozhodnúť o vznesenom návrhu na stanovenie vyživovacej povinnosti podľa § 91 zák. o rod., potom bolo ich povinnosťou stanoviť túto povinnosť na dobu, pokiaľ manželstvo účastníkov konania skutočne trvalo.

Bolo teda i povinnosťou krajského súdu, ako súdu odvolacieho, skúmať a zistiť, či v priebehu konania o tomto návrhu nebolo manželstvo účastníkov právoplatným rozhodnutím súdu rozvedené, aby – pokiaľ by sa tak stalo – na túto základnú skutočnosť prihliadol a nárok obmedzil maximálne len na dobu trvania manželstva.

Keby bol krajský súd náležite skúmal v dobe svojho rozhodovania otázku existencie manželstva účastníkov a dal im v tomto smere náležité poučenie o dobe trvania vzájomnej vyživovacej povinnosti, potom by zistil, že rozsudkom Okresného súdu v Nitre z 11. 1. 1966, ktorý nadobudol právoplatnosť 8. februára 1966, bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené. Z tohoto zistenia by potom krajský súd nepochybne urobil záver, že za dobu po 8. februári 1966 nemožno už navrhovateľke priznať nárok na výživné podľa § 91 zák. o rod. a povinnosť odporcu platiť výživné by stanovil len do tejto doby. To by pravda malo vplyv i na výrok o povinnosti odporcu zaplatiť štátu do pokladne okresného súdu súdny poplatok čo do jeho výšky a výsledok odvolacieho konania by mohol ovplyvniť aj výrok o trovách odvolacieho konania.

Pretože krajský súd nezistil náležite skutkový stav rozhodný pre posúdenie nároku navrhovateľky na dobu po 8. 2. 1966, porušil v tomto rozsahu zákon v ustanoveniach § 5, § 6, § 100, § 120 ods. 1, § 132 a 153 ods. 1 o. s. p. vo vzťahu na ustanovenia § 91 a § 92 zák. o rod.